

SYDNEY, NEW SOUTH WALES

Vợ chồng tôi đến Úc theo lời mời của bà chị để có một cuộc họp mặt bà con ở các châu tại Sydney.

Sáng sớm đến phi trường SeaTac, trực trực đầu tiên cho tôi là không in được vé lên máy bay. Ở quầy in vé, nhân viên của hãng Delta đã phải gọi điện thoại để kiểm tra lại visa nhập cảnh Úc của tôi.

Rồi cũng qua. Chúng tôi lên máy bay về Los Angeles.

Vật vã ở phi trường LA đến hơn 9 giờ tối, chúng tôi lên máy bay đi Úc sau khi đi ngang qua một hàng sáu cảnh sát giữ an ninh cho chuyến bay. Chuyến bay kéo dài mười lăm tiếng bay thẳng. Lần đầu tiên trong đời tôi mới được hưởng đêm dài triền miên, ngủ mấy cũng vẫn còn đêm.

6 giờ 20 sáng, máy bay chạm đất phi trường Sydney. Tôi đã đến xứ sở “down under”.

Vào đến bên trong phi trường, “chộp” một tấm hình những phương tiện công cộng đi và đến phi trường Sydney, và bắt đầu làm quen với những chữ “Male”, “Female” ở những khu nhà vệ sinh. Sau khi qua phần tự kiểm tra hộ chiếu bằng phương tiện điện tử, chúng tôi vào khu lấy hành lý. Một trong những nhân viên quan thuế đi tới đi lui đã hướng dẫn tôi mang hành lý đến khu vực...cho chó ngửi. Tôi bật cười với ý nghĩ chắc mặt tôi...gian lắm.

Cháu gái chở vợ chồng tôi về nhà, chúng tôi mấy lần khiếp vía khi xe qua những bùng binh. Chúng tôi biết là cần thời gian để thích nghi với cái lạ. Vẫn là ngày 9/29/2014 tại Úc.

Anh Tất đến đón và chở tôi đến Cabramatta - thủ phủ của người Việt ở Sydney. Anh Tất, Châu bạn cùng lớp của tôi, và tôi đi ăn phở. Sau đó đi uống café ở bên đường, ngắm ông đi qua bà đi lại. Anh Tất cũng chở tôi đến gặp Bùi như Sơn, một bạn học của tôi, trước khi trả tôi về nhà bà chị để chuẩn bị chương trình rong chơi trong những ngày tới.

10/1

Sau khi ăn sáng xong, chúng tôi - khách mời từ Mỹ, Anh, và Việt Nam - được hướng dẫn ra trạm xe lửa Berala, mua vé xe lửa cho một

tuần với giá \$54 tiền Úc. Chúng tôi hướng đến trạm Circular Quay để bắt đầu một ngày...

Sau khi dạo chơi một đoạn ở bên tàu, chúng tôi chọn bên số 3 để xuống phà rong chơi. Tận mắt nhìn thấy cầu Cảng Sydney, nhà hát Opera con sò - nơi chúng tôi chỉ được thấy trên TV vào ngày Tết Dương Lịch hàng năm - chúng tôi tha hồ chụp hình. Phà đã đưa chúng tôi đến gần nhà hát, đi dưới chân cầu, đi song song với cầu treo, và đi qua những địa danh: đảo Lockatoo, Huntles Point, Cabarita, Kising Point, Meado Bank...với dưới nước và hai bên bờ là những căn nhà hoặc những biệt thự đất tiền tuyệt đẹp.

Phà hướng đến trạm cuối của hành trình Paramatta, đi qua một khu đầm lầy như rừng Sát ở Việt Nam. Một thoáng nhớ quê hương.

Chúng tôi trở lại Wharf 3 đã quá trưa. Ăn trưa xong, mua một ít quà lưu niệm, chúng tôi hướng về vườn hoa Sydney bằng...đường bộ.

Một buổi chiều trong vườn hoa với những bức tượng, hoa lá, phong cảnh biển...chúng tôi tận hưởng một ngày vui.

Một lời khen cho phương tiện vận chuyển công cộng của Úc.

10/2

Hôm nay chúng tôi đi về thủ phủ của người Việt ở Sydney - Cabramatta - để ăn sáng trễ - điêm xám- tại một tiệm ăn Tàu sau khi rong chơi cho biết thủ phủ.

Gặp lại một người bạn học của vợ tôi mà tôi đã gặp ở đất Đà Lạt vào đầu những năm 1970 khi vợ tôi và bạn bè cùng lớp ở Đại Học Khoa Học đi du khảo. Một thoáng nhớ thuở giày saut, áo trận, nhớ bạn bè một thời thanh xuân.

Ăn uống xong, chúng tôi lên xe lửa đi Circular Quay. Đường đi khá xa so với Berala. Chúng tôi nhắm mục tiêu du hành hôm nay là Darling Harbour với King Street Wharf.

Rời phà, chúng tôi háo hức với những hàng quán bên đường, cũng như khung cảnh hùng tráng của National Maritime Museum bên kia eo biển. Chúng tôi dừng lại tìm những nụ cười hồn nhiên khi đứng dang tay chụp hình với đôi cánh chim bay bổng. Lội bộ rã giò trên đường King, vượt qua một công viên đang trong ngày có lễ hội.

Nhìn các trẻ em vui chơi với các loại trò chơi, mới thấy trẻ em ở các nước tự do thật là hạnh phúc.

Chúng tôi đến Chinese Garden khi trời đã về chiều. Chọc ghẹo người bán vé khi yêu cầu được giảm giá trong lúc mua vé vào cửa. Vào bên trong, với những cảnh đẹp của các kiến trúc cổ Trung Hoa, chúng tôi hồi hả chụp hình cho đến khi nhân viên mời chúng tôi rời vườn vì đã đến giờ đóng cửa.

Chúng tôi tiếp tục khám phá “The Rock” - nơi những người đầu tiên đến Úc cập bến nơi đây. Nhìn đoàn xe bus đủ màu sắc nườm nượp trong giờ tan sở, mắt ngược mắt xuôi để tìm chữ “The Rock” trên những xe bus. Cuối cùng chúng tôi cũng chễm chệ trên xe bus, nhìn phố xá sầm uất, nhộn nhịp, như những thành phố lớn của Mỹ.

Rời trạm cuối cùng, chúng tôi thưởng thức “The Rock” và khung cảnh cảng Sydney trong ánh đèn đêm thật đẹp.

10/3

Ngày thứ tư, chúng tôi đi đến một thắng cảnh nổi tiếng của New South Wales: Three Sisters & Blue Mountain. Cảnh vật thật bao la, hùng vĩ. Tôi đi vòng trên một số đường mòn gần ba ngọn núi “Ba chị em” để nhìn tận mắt những “Prince Henry Cliff Walk”, “Queen Elizabeth Lookout”, “Honeymoon Bridge”...

Địa điểm kế tiếp là chùa Tàu Fokuangshan Nan Tien: được giới thiệu là ngôi chùa lớn nhất vùng Đông Nam Á và Úc Châu. Chùa tọa lạc trên một ngọn đồi lớn với những kiến trúc chùa chiền của Trung Hoa thật uy nghiêm, nổi bật trên nền xanh cây lá. Ấn tượng lớn nhất của tôi là những tượng được đúc bằng bê tông của các chú tiểu đi, đứng, nằm, ngồi...đủ kiểu dáng thật đẹp được trưng bày rải rác khắp nơi trong khuôn viên của chùa. Điều tôi khẩu phục tâm phục về tài năng của con người, được trưng bày trong viện bảo tàng của chùa, là những bài kinh, những khuôn mặt Phật, Bồ Tát, được khắc trên những sợi tóc của con người, mà du khách chỉ có thể nhìn được qua kính hiển vi.

Vâng, đây là lần đầu tiên tôi được viếng một cảnh chùa thật lớn, thật hùng vĩ, với nhiều điều đáng nhớ.

Trước khi trở về Sydney, chúng tôi được xem Kiama Blowhole: một cảnh biển với một ngọn hải đăng lẻ loi. Biển bao la chung quanh

một móm đá, với một hang ngầm dưới lòng móm đá, mỗi khi sóng biển ào ạt đánh vào móm đá sẽ tạo nên một ngọn nước phun lên từ miệng hang. Các cột nước lớn nhỏ, cao thấp, hoàn toàn lệ thuộc vào lượng sóng biển đánh vào, nhưng hầu hết đều tuyệt đẹp.

Thật tình cờ, tôi gặp một người bạn thân của Bùi như Sơn trên đảo ngày vượt biển xa xưa ... trong chuyến đi.

Tôi này, tôi được tham dự Đêm Hội Ngộ Thủ Đức của Sydney.

Anh Tất không bỏ qua một cơ hội nào để cho tôi có dịp gặp anh em Cựu Thiếu Sinh Quân ở Sydney. Trong đêm hội ngộ, tôi đã được gặp Châu trong bộ đồ tiểu lễ Thủ Đức, và vợ trong nhạc cảnh nói về lính và thành phố. Ngồi gần anh chị Trương hữu Lợi và Bùi như Sơn, tôi tận hưởng những chân tình của anh chị em Cựu Thiếu Sinh Quân. Chị Lợi dặn tôi phải ăn thức ăn Mc Donald ở Úc để thấy cái đặc biệt của Úc, phải ăn thịt bò ở Úc, phải đến sở thú để xem show của chim biểu diễn rất hay, phải đến bãi biển... để tìm chút hơi hướng Nha Trang...

Tôi, Châu, và anh Tất đến chào anh Võ bửu Khai, bốn anh em chụp chung một tấm hình và chuyện gẫu. Tôi thật sự ngưỡng mộ sự tráng kiện của một võ sư ... Khi tôi trở lại Mỹ không bao lâu thì nghe tin anh vừa bị tai biến mạch máu não...

Tôi ngủ lại nhà Châu, anh em tâm sự từ ngày rời Trường Mẹ, rời chia tay ở Thủ Đức, bạn bè tứ tán, cuộc đời binh ngũ, cuộc đời tù ngục, cuộc sống tha hương ... ở đâu cũng bằng bạc hình ảnh anh em, bạn bè Thiếu Sinh Quân thân yêu.

10/4

Sáng sớm, thêm Đình đồng Tiên, 5 anh em chúng tôi đi café, ăn sáng trước khi chia tay. Tiên vẫn rộn ràng, ăn to nói lớn, và chân tình với anh em.

Ngày thứ năm, chúng tôi nghỉ ngơi để thưởng thức Sydney Harbour Tour: có phần ăn uống buổi trưa trên tàu trong khi tàu chạy vòng vòng trên cảng để khách ngắm cảnh. Những bản nhạc của thập niên 60 được phát ra trong suốt thời gian ở trên tàu đã kéo tôi về với biển Vũng tàu thời mới lớn. Nhớ bãi Trước, bãi Sau, bãi Dâu, bãi Dứa... nhớ bãi Ô Quán nơi tôi suýt chết trong một ngày biển động... Nhớ bạn cũ, trường xưa.

Rời tàu, chúng tôi lang thang trên phố với những kiến trúc kim cổ lẫn lộn. Tôi thật sự bị cuốn hút vào những kiến trúc cổ, những tượng đồng, những phù điêu, tượng điêu khắc...trên những dinh thự cổ. Chúng tôi chầm dứt một ngày đi tìm đồ cổ với vài tấm hình trước tượng nữ hoàng Victoria, lên xe lửa trở về nhà để chuẩn bị cho buổi tiệc “all you can eat” của thân tộc tại một câu lạc bộ.

Sẽ nhớ mãi vào câu lạc bộ...đừng quên mang theo...passport.

10/5

Hôm nay chúng tôi đi về thủ đô của nước Úc - Canberra - với hội Trung Vương Sydney, để tham dự hội hoa Tulip hàng năm của Canberra. Bà chị tôi là dân Nam Kỳ Quốc một trăm phần trăm, nhưng là dân Trung Vương chính gốc của thập niên 1960.

Trên xe trong suốt chuyến đi và về, chúng tôi đã thấy được tình cảm thắm thiết của các chị em Trung Vương với nhau, và chúng tôi thoải mái hòa nhập chung vui với những bản hợp ca, những trò chơi... về những bản nhạc xa xưa. Chúng tôi hào hứng gia nhập cuộc chơi. Phần thích thú nhất của tôi là tiết mục trên xe chia làm hai toán và hát đuổi nhau với những bản nhạc...chế xa xưa. Mấy mươi năm, phải vận động trí óc để nhớ lại những lời nhạc của một thuở thanh xuân:

... Đường về đêm nay tối thui...cô đưng tui cô nói tôi đi...

... Ai đang đi, trên cầu Bông, té xuống sông, ướt cái quần nylon...

... mua chai thuốc chuột uống vô rồi đời...

Điểm dừng chân đầu tiên là trụ sở Quốc Hội Liên Bang Úc. Trước hàng người dài dằng dặc để vào thường lăm bên trong, chúng tôi đành chào thua vì không đủ thời gian.

Gần trưa chúng tôi đến hội hoa. Chọn tiểu bang Washington để sinh sống, hàng năm chúng tôi được dịp nhìn thấy những vườn hoa tulip bạt ngàn, với đủ sắc màu xanh đỏ tím vàng, nên tôi nhìn một lễ hội hoa tổ chức công phu, tỉ mỉ, và đẹp mắt với cái nhìn...cõi ngựa xem hoa.

Chúng tôi ăn trưa trong một công viên bên bờ hồ lớn của thủ đô Canberra, và thường thức mãn hóa trang của các chị Trung Vương một cách thích thú.

Dừng chân kế tiếp tại xưởng đúc tiền kim loại của liên bang để xem cách thức thực hiện việc đúc tiền. Ở khu vực bán quà kỷ niệm có rất nhiều món quà liên quan đến tiền kim loại. Cũng giống như ở Mỹ bỏ vào máy bảy mươi lăm xu, tự tay cán ép đồng tiền một xu với hình ảnh đặc biệt của khu du lịch. Ở đây khách du lịch xếp hàng trước các máy đúc tiền để tự thực hiện đồng tiền làm kỷ niệm.

Anh Thịnh và anh Xuân chủ xe đã hướng dẫn chúng tôi nhanh chóng vào Viện Bảo Tàng Quốc Gia Úc xem cây đàn tre của ông Nguyễn minh Tâm - thực hiện trong thời gian ở trại tỵ nạn Phi luật Tân - đang được trưng bày tại đây. Một chút tình cảm dành riêng cho đồng hương từ xa tới. Tôi cũng nhanh tay chụp vài tấm ảnh của những con Kangaroo trong viện bảo tàng.

Trở lại Sydney khá trễ và chia tay lưu luyến với các người bạn mới quen.

10/6

Hôm nay dành một ngày cho ăn uống ở nhà các cháu của chúng tôi, cũng như gia đình các bà con thân thiết. Những miếng thịt bò Úc mềm mại, những con bào ngư màu xanh của Úc...chắc chắn phải khen ngợi. Chúng tôi cũng được một thổ công - không phải thổ dân - chở đi vòng vòng phố xá và vài cảnh biển đẹp của Sydney như Gap Bluff...

Cháu tôi cũng thực hiện một ổ bánh nho nhỏ để mừng sinh nhật sớm cho tôi trước khi lên máy bay đi Melbourne ngoạn cảnh.

10/7

MELBOURNE, VICTORIA

Đền phi trường nội địa Melbourne đang xây cất mở rộng, hơi khó khăn cho việc đón một chiếc xe nhiều chỗ cho đông người về khách sạn. Khách sạn chúng tôi mướn là một apartment trong một cao ốc với 3 phòng ngủ rộng rãi, thoải mái, đủ tiện nghi nấu nướng trong trung tâm thành phố: Melbourne Tower.

Sau khi ăn trưa xong, chúng tôi rủ nhau đi ngao du sơn thủy cho biết phố phường Melbourne. Cách tốt nhất để biết một cách nhanh chóng là dùng xe Sight Seeing để được giới thiệu tường tận những nơi cần xem, những cảnh đẹp của thành phố, của biển Melbourne.

Đã được bà chị chuẩn bị tinh thần cho thời tiết Melbourne, nhưng

suốt mấy tiếng đồng hồ say mê chụp hình cảnh phố xá, cảnh biển, trong cái lạnh, cái mưa, cái nắng bất chợt, chúng tôi mới thấy thấm thía cái tự hào của dân Melbourne: “bốn mùa trong một ngày”.

Xuống xe ở Queen Victoria Market để thăm dân cho biết sự tình, sau đó lang thang dọc phố phường, lúc nắng lúc mưa, cho đến phố Tàu, trước khi lên xe đi ngắm phần khác của thành phố.

Về lại khách sạn, tôi gọi điện thoại cho Tuấn A5 để được chở đi thăm CTSQ Hà thanh Sơn trong bệnh viện.

Ở thời buổi vi tính hiện tại, việc xảy ra ở bên Úc, bên Việt Nam, chỉ một vài phút sau là khắp nơi đều biết. Anh em Cựu Thiếu Sinh Quân trên Facebook đã có với nhau những ngày vui buồn với Sơn từ khi Sơn vào bệnh viện. Chúng tôi đã chia nhau tin buồn khi gia đình chuẩn bị rút ống trợ sinh cho Sơn. Rồi như một phép màu, Sơn sống lại sau khi rút ống.

Rời bệnh viện, Tuấn, vợ chồng Diệp chở tôi ra chợ Bến Thành để mua mồi và bia.

Tôi gặp Tuấn và Khánh ở Đại Hội 19, mên hai đàn em quậy hết mình trên sân khấu, cũng như những nụ cười hiền hòa, và cung cách quậy... dễ thương.

Về nhà Diệp, có thêm một Tuấn nữa đến chào sân. Nhìn cung cách các đàn em đối xử với nhau, tôi đã thấy được những tình cảm đậm đà, sự thương yêu nhau, được vun đắp từ thời đầu tiên khốn khó.

Tôi gọi điện thoại cho Chiêu bạn cùng lớp của tôi. Tôi bật cười với lời dặn dò của Chiêu:

“Mày cố gắng cầm cự với tụi nó, 40 phút nữa vợ chồng tao tới...”

Trong không khí thân mật của tình bạn bè, anh em Thiếu Sinh Quân, chúng tôi cười đùa, tâm sự vụn...

Những giờ vui qua mau, chúng tôi chia tay trong lưu luyến.

10/8

Sáng sớm xe đến chỗ chúng tôi đi xem thắng cảnh nổi tiếng ở Melbourne: “Mười Hai Vị Tông Đồ” - The Twelve Apostles.

Tài xế kiêm chủ xe là người Việt nên chúng tôi cũng được sự thoải mái về giờ giấc. Sau khi ăn sáng ở một tiệm Mc Donald xong,

chúng tôi dừng chân tại “Point Danger” để xem cảnh biển, và chụp vài tấm hình với đài tưởng niệm các chiến sĩ đã bỏ mình trong các cuộc chiến trên thế giới, mà chắc chắn là không thể thiếu Việt Nam.

Dừng lại chốc lát tại Memorial Arch - Eastern View & The Great Ocean Road. Hình ảnh tượng điêu khắc hai người phu lục lộ với cuộc xéng, bên chiếc xe cút kít, đang chèo nhau bi-đông nước, toát lên những khó khăn trong những ngày đầu làm đường.

Chúng tôi dừng lại ăn trưa tại thành phố biển rất đẹp Apollo Bay, với những di tích lịch sử, với những cầu cảng, đường mòn quanh thành phố và biển. Trước khu thương mại nhìn ra biển là một công viên rộng mênh mông, với những cây cổ thụ và một chiếc mỏ neo lớn, như biểu tượng của một thành phố biển.

Thêm nhiều giờ ngồi xe, chúng tôi đến thắng cảnh “12 vị tông đồ” thuộc Port Campell National Park. Cảnh biển với những núi đất, được tạo nên bởi quá trình xói mòn bởi nước và gió, mà 12 ngọn núi tượng trưng cho 12 vị tông đồ. Những người theo dõi về thắng cảnh cho biết hai hoặc ba ngọn núi đất đã sụp đổ trong những năm qua.

Sau khi chụp hình xong 12 vị tông đồ với những khu vực dọc theo đường mòn, được tạo dựng bằng gỗ hoặc bê tông thật tiện lợi cho du khách, chúng tôi đi xem nơi ẩn náu của một nữ lưu bi đắm tàu với nhiều người khác, đã trú ẩn trong hang động và sống sót hơn 40 ngày ở đây. Nhìn những chùm thạch nhũ treo trước các hang động thật đẹp, cùng đường ra cửa biển mênh mông.

Chúng tôi rời thắng cảnh 12 vị tông đồ khi trời ngả về chiều. Chúng tôi chầm dứt một ngày dài khi dừng chân dùng cơm tối tại một tiệm ăn trong khu Việt Nam của Melbourne, trước khi về lại khách sạn bằng taxi.

10/9

BRISBANE, QUEENSLAND

Chúng tôi rời phi trường Brisbane, và về đến khách sạn South Central thuộc Nam Brisbane vào buổi trưa. Sau khi nghỉ ngơi chốc lát, chúng tôi đi lang thang trên phố phường xa lạ.

Ngang qua tòa nhà Performing Arts Centre thật rộng lớn, băng qua một trạm xe bus trung tâm náo nhiệt, một viện bảo tàng, một cây cầu vượt qua một giồng song, với trăm ngàn cảnh đẹp dọc bờ sông chảy dài xuyên qua trung tâm thành phố đến các vùng ngoại ô.

Chúng tôi tận hưởng những giờ phút thanh thoi, thưởng thức những kiến trúc xây dựng kim cổ, những hình ảnh nghệ thuật điêu khắc trưng bày dọc dài theo khu trung tâm thành phố.

Lang thang trong những cửa hàng để mua sắm quần áo kỷ niệm, chúng tôi trở về khách sạn khi phố đã lên đèn. Phố phường rực rỡ với những màu sắc xanh, đỏ, tím, vàng...

10/10

Anh chị Đồng văn Ba đến đón phái đoàn 7 người của chúng tôi vào sáng sớm. Anh chị vừa về từ Gold Coast ngày hôm qua, nên đề nghị chúng tôi về Redcliffe, một thành phố biên du lịch là quê nhà của anh chị từ bao nhiêu năm nay. Chạy vài chục cây số đến nhà anh chị - một căn nhà lớn nhìn ra biển - chúng tôi nghỉ ngơi một chút, và được anh chị hướng dẫn ra xem biển và những điểm đặc biệt của thành phố Redcliffe. Anh Ba giới thiệu cho chúng tôi bức tường tưởng niệm những người đầu tiên đến định cư tại Red Cliff (tên đầu tiên) vào năm 1824 trên chiếc tàu Amity, với những tấm bảng đồng khắc tên chiếc tàu Amity và năm 1824, một tấm bảng khắc tên những cấp chỉ huy, lính, tên của vợ con lính, và một tấm khắc tên những người tù và nghề nghiệp của họ. Bên cạnh đó là những đài tưởng niệm của các chiến binh Úc đã hy sinh trong các cuộc chiến.

Cảnh biển thật đẹp, nước trong xanh, một cây cầu bằng bê tông dài, rộng; ở khoảng giữa là một khu nhà nghỉ ngơi được lợp ngói đỏ thật rộng, thoáng. Thành cầu và lan can chung quanh khu nhà nghỉ chân được đúc bằng kim loại thật đơn giản và đẹp mắt. Sạch và đẹp. Chúng tôi dừng chân khá lâu trên cầu để tận hưởng những cơn gió mát từ biển ào ạt thổi vào.

Anh chị Ba mời chúng tôi vào Redcliffe Leagues Club để ăn trưa. Đây là nơi cờ bạc, kéo máy, và khu ăn uống “all you can eat”.

Được biết anh chị Ba là chủ lò bánh mì của thành phố ngày cũ, là nhân vật có vai vế trong thành phố, anh chị được sự quý trọng của vợ chồng thị trưởng.

Chị Ba hướng dẫn phái đoàn vào trước để làm thủ tục vào câu lạc bộ. Tôi và anh Ba vào sau, sau khi tìm được chỗ đậu xe. Đi sau anh Ba, không qua một thủ tục nào, chúng tôi vào thẳng phòng ăn. Tôi hiểu được là tôi đang đi với VIP.

Những miếng beef steak của Úc thật mềm, thật ngon miệng. Những câu chuyện vụn vặt trong bữa ăn là khó khăn của những ngày tháng bắt đầu cho cuộc hôn nhân của anh chị Ba, mà ông mai là Nguyễn kim Châu bạn cùng lớp với tôi. Cùng trưởng thành trong thời chinh chiến, chúng tôi dễ dàng thông cảm cho các bậc sinh thành có của ăn của để, nhìn vào những chàng chiến binh đang đùa giỡn với tử thần và đang lăm le... cô con gái rượu của gia đình. Tình yêu chân thật đã chiến thắng, với vô vàn trở ngại cho anh chị của cái thuở ban đầu.

Hôm nay nhìn anh chị với ba người con thành đạt, gia đình hạnh phúc, và công việc của anh chị là chăm sóc các cháu. Xin thành thật chúc mừng anh chị.

Chúng tôi còn dạo chơi trong sòng bạc, thưởng thức ly café miễn phí, trước khi trở về nhà anh chị để nghỉ trưa.

Theo chương trình vào buổi chiều, anh chị Ba sẽ chở chúng tôi đến Darra - khu Việt Nam - để ăn tối và gặp gỡ anh chị CTSQ Quới, trước khi anh chị cho chúng tôi biết bãi biển Gold Coast . Ở Brisbane chỉ có hai anh em là ở gần nhau một chút, còn một số anh em khác thì ở xa, hoặc thuộc sắc dân “du mục”. Với tất cả thân tình anh em, anh Quới kể về những ngày đầu mới đến Brisbane, được biết anh Ba đã thành đạt nên cũng ngại ngần khi giao tiếp, nhưng đến hôm nay thì tình cảm tràn đầy với những lời chònh ghẹo nhau trên điện thoại.

Chia tay anh chị Quới xong, chỉ vì chúng tôi, anh chị Ba đã phải đường trường xa 60 - 70 cây số để đến bãi biển Gold Coast, một trong những bãi biển đẹp nhất thế giới để lướt ván, cho chúng tôi

được dịp chiêm ngưỡng.

Đi bộ dài dài trên bãi biển đêm sầm uất, nhộn nhịp với những sinh hoạt kinh doanh, giải trí của thành phố biển, anh chị Ba hướng dẫn chúng tôi những chỗ cần xem, những chỗ cần chụp hình...

Trên đường về, anh chị còn chạy đường vòng để cho chúng tôi xem một cây cầu với đèn trang trí ban đêm, và dùng chân ăn cháo khuya trước khi trả chúng tôi về khách sạn.

Tận đáy lòng, tôi xin chân thành cảm ơn anh chị Ba đã cho chúng tôi một ngày thật đáng nhớ ở Brisbane, và cá nhân tôi một sinh nhật ở xứ sở “down under” tuyệt vời.

10/11

Một giờ chiều mới lên máy bay về lại Sydney. Chúng tôi chia làm hai nhóm: một nhóm ở nhà nghỉ ngơi và một nhóm rong chơi dọc bờ sông Brisbane.

Chúng tôi chiêm ngưỡng cảnh chùa Nepal và một vài cảnh đẹp dọc bờ sông, trước khi lên phà đi từ Đông sang Tây để thưởng ngoạn những cảnh đẹp hai bên bờ sông. Những cây phượng vĩ màu tím thật đẹp, và hơn một chục cây cầu đủ loại hình dáng mỗi khi phà chui ngang qua cầu. Những địa danh phà đi không thể nào ghi ra cho hết.

Chúng tôi trở về khách sạn lúc gần trưa thì thấy ba người ở nhà đã bị đuổi nhà, đang ngồi ở trước văn phòng với ngổn ngang hành lý. Chúng tôi đã quên phải trả phòng sớm theo hợp đồng đã ký. Gọi taxi và ra thẳng phi trường để trở về Sydney.

10/12

Hôm nay là ngày giỗ của ông anh. Theo chương trình chúng tôi sẽ dự lễ giỗ tại nhà bà chị vào buổi trưa, và tham dự tiệc tùng ở nhà các cháu vào buổi chiều và tối như tiệc chia tay. Riêng tôi được theo phái đoàn Cựu Thiếu Sinh Quân cho đến tối.

Trạm dừng đầu tiên là nhà của Châu bạn cùng lớp với tôi. Đàn anh của tôi thì có anh Pầu ra 1956, anh Lợi, anh Tất; bạn tôi thì có Châu, Lành, Bùi như Sơn, Đình đồng Tiến; đàn em thì có Hùng, Khánh, và Nguyễn đình Ngọc. Anh em chúng tôi chén chú chén anh, nói chuyện đời xưa chuyện đời nay suốt mấy tiếng đồng hồ. Anh em dặt nhau ra cây chuối trước nhà Châu chụp vài tấm hình kỷ niệm trước

khi lên xe qua nhà Lành để tiếp hiệp hai.

Lành khui chai rượu ngon để đãi anh em, bạn bè. Chuyện ngày xưa với cô nữ sinh trung học choàng vòng hoa cho một Trung Úy Đại Đội Trưởng Trinh Sát, và ngày nay là người thủ...vòng kim cô cho Lành -một supervisor cho một nông trại ở Sydney. Đó là lời của anh em Sydney về một chuyện tình đẹp ở Úc châu.

10/13

Vợ chồng tôi rời Úc trên xe dò Hoàng Đổ với lá cờ vàng nổi bật hai bên thân xe tiến đưa đến phi trường.

Chia tay đất Úc với những ngày vui qua mau. Tôi đã đến đất Úc, đã được thấy một vài cảnh đẹp, đã tận mắt nhìn thấy cuộc sống an bình ở Úc, đã gặp những anh em bạn bè Thiếu Sinh Quân của tôi, đã đón nhận những ân tình nồng ấm của anh em tôi - những người có một cuộc sống thơ thới, nhẹ nhàng hơn anh em chúng tôi ở Mỹ - đã cho tôi trong những ngày tôi rong ruổi nơi này. Tôi đã có thể giỡn đùa với các đàn em của tôi: những Hùng, Ngọc, Tuấn A5, Tuấn chuột, Khánh, Diệp...một cách thoải mái thân tình. Với tôi, đi đến bất cứ nơi đâu, chỗ nào có anh em Thiếu Sinh Quân, bằng chân tình tìm đến anh em, tôi sẽ được hưởng những thương yêu từ anh em của tôi.

Tinh thần Thiếu Sinh Quân bất diệt.

AET 3247

